

Arrest

nr. 286 611 van 24 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. QUAIRIAT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat F. QUAIRIAT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Gunja etnie. U bent geboren op X 1998 in X, waar u uw hele leven woonde. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U studeert IT aan de IPMC University in Ghana. U geeft zelf zo'n drie maanden les.

In 2019 verkrijgt u een studentenvisum om in Oekraïne te gaan studeren. U reist via Turkije naar Oekraïne. U volgt er een universitaire opleiding ICT en o.m. voor Wizz Air.

U kan niet terugkeren naar Ghana omdat u uw studies wilt afmaken en uw familie verwacht dat u hen bijstaat omdat zij u, o.m. financieel, geholpen hebben om in Europa te gaan studeren.

Op 27 februari 2022 verlaat u Oekraïne omwille van de Russische invasie. U reist via Slovakije, Tsjechië en Duitsland naar België. Op 30 maart 2022 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een Ghanees paspoort, een Oekraïense verblijfsvergunning en studentenkaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat uw problemen/de aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw voornaamste reden voor uw verzoek om internationale bescherming de verderzetting van uw universitaire studies is, nadat deze onderbroken werden door de oorlog in Oekraïne. Als bijkomende reden verklaart u dat uw familie van u verwacht dat u hen bijstaat omdat zij u geholpen hebben om in Europa te studeren. U hebt uw land van herkomst dan ook enkel verlaten met het oog op het behalen van een diploma, in uw geval in de computerwetenschappen in Oekraïne. Het niet kunnen verder zetten van een studie, in een derde land, en het feit dat uw familie verwacht dat u hen (financieel) helpt, houdt geen verband met de criteria in de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten, nl. een Ghanees paspoort, een Oekraïense verblijfsvergunning en een Oekraïense studentenkaart, veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 19/08/2022. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerking moet opgemerkt worden dat deze louter een jaartal betreft, maar niets verandert aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed heeft op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verder ontwikkelt hij het middel als volgt:

"- 4.3.1.

Het CGVS stelt dat de voornaamste reden voor het verzoek om internationale bescherming van verzoeker de verderzetting van zijn universitaire studies is, nadat deze onderbroken werden door de oorlog in Oekraïne.

Evenwel, en zoals ook opgenomen in de motivering, heeft verzoeker ook duidelijk verklaart dat zijn familie van hem verwacht dat hij hen bijstaat omdat zij hem geholpen hebben om in Europa te kunnen studeren. Verzoeker heeft hieromtrent duidelijk aangegeven dat zijn familie al hun geld heeft aangewend en zelfs hun gronden heeft verkocht om dit waar te maken. Evident werd dan ook van hem verwacht dat hij hen financieel verder zou bijstaan.

Dit betekent in concreto dat verzoeker bij terugkeer geen steun of hulp meer kan verkrijgen van zijn familie, en aldus ook met het oog op een eventueel huwelijk geen bruidsschat zal kunnen geven aan de familie van zijn toekomstige echtgenote.

Dat hij aldus niet langer welkom is bij zijn ouder, hij 'kan' niet met lege handen terugkeren.

Bij terugkeer zou hij immers kunnen worden verstoten door zijn familie.

- 4.3.3.

Uit diepgaande studie blijkt immers dat wat verzoeker aangeeft te vrezen bij terugkeer ook realiteit is voor heel wat mensen die terugkeren naar Ghana: [...]

- 4.3.4.

Met de algemene situatie voor verzoeker bij een eventuele terugkeer naar Ghana werd absoluut geen rekening gehouden bij het nemen van de weigeringsbeslissing door het CGVS.

Het CGVS stelt dat de problemen zoals aangegeven door verzoeker geen verband houden met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, doch laat na enig onderzoek hiernaar te doen.

Louter stellen dat een aangehaald probleem, geen verband houdt met artikel 48/4 Vw kan evident niet volstaan.

Ook op het CGVS rust immers een onderzoeksverplichting. Zij dient zich hieraan te houden en elk gegeven element effectief te onderzoeken of afdoende te motiveren waarom dit geen verband zou houden met art. 48/4 Vw.

Het CGVS laat na dit te doen, hetgeen absoluut onaanvaardbaar en onzorgvuldig is.

- 4.3.5.

Art.4, lid 1 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn voorziet in een gedeelde bewijslast bij de beoordeling van de asielaanvraag.

Hoewel deze samenwerkingsplicht niet werd omgezet in het Belgische asielrecht, impliceert dit evenwel niet dat deze bepaling zomaar terzijde geschoven kan worden door de asielinstanties.

De interpretatie van artikel 4, lid 1 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn werd weergegeven in de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak M.M. t. Ierland: [...]

Deze interpretatie benadrukt dat er een actieve samenwerkingsplicht rust op de asielinstanties.

In casu waar verzoeker een getraumatiseerde asielzoeker is, dient de commissaris-generaal dit in rekening te brengen bij de beoordeling van de aanvraag en zijn onderzoeksplicht verder moet uitoefenen.

Artikel 4, lid 3 voorziet in een individuele beoordeling bij de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvraag, waarbij rekening dient gehouden te worden met onder andere afgelegde verklaring, de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker,...

Doordat de individuele situatie in rekening gebracht moet worden, garandeert deze norm dat bij de beoordeling rekening gehouden wordt met hoe trauma en andere vormen van mentaal lijden de invulling van het concept "gegronde vrees voor vervolging" en "ernstige schade" kunnen beïnvloeden.

Echter werd dit bij huidige beslissing niet gedaan.

4.4.

Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat het Commissariaat-generaal op onredelijke wijze de verklaringen van de verzoeker niet afdoende heeft in rekening gebracht en te snel tot het besluit is gekomen dat er in hoofde van verzoekers geen nood is aan bescherming.

Bijgevolg kan uw Raad wel overgaan tot het toekennen van de vluchtelingenstatus, en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

Ondergeschikt verzoekt de verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-Generaal nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle aangereikte informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd op een grondig onderzoek."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker Ghana verlaten heeft in 2019 en op legale wijze met een studentenvisum naar Oekraïne reisde. Verzoeker verliet Oekraïne na de Russische invasie en diende vervolgens op 30 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in in België.

Verzoeker verklaarde dat hij niet terug kan naar Ghana omdat hij zijn universitaire studies wil verderzetten en omdat zijn familie verwacht dat verzoeker hen bijstaat nadat zij hem financieel geholpen hebben om in Europa te studeren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Uit verzoekers verklaringen kan slechts blijken dat hij Ghana heeft verlaten met het oog op het behalen van een diploma computerwetenschappen in Oekraïne.

Verweerder stelde dan ook terecht vast dat de door verzoeker aangehaalde redenen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

5. Verzoeker herneemt in het verzoekschrift te hebben verklaard dat zijn familie van hem verwacht dat hij hen bijstaat omdat zij hem geholpen hebben om in Europa te kunnen studeren. Hij verduidelijkt dat hij bij terugkeer geen steun of hulp meer kan verkrijgen van zijn familie en met het oog op een eventueel huwelijk geen bruidsschat zal kunnen geven aan de familie van zijn toekomstige echtgenote. Hij oppert dat hij bij terugkeer zou kunnen worden verstoten door zijn familie en verwijst naar een “diepgaande studie” waaruit blijkt dat zijn vrees realiteit is voor heel wat mensen die terugkeren naar Ghana.

Voor zover verzoeker stelt dat hij geen steun of hulp meer zal verkrijgen van zijn familie, betreffen dit louter economische migratieredenen die geen beroep op internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker meent dat hij zou kunnen verstoten worden door zijn familie, betreft dit een loutere veronderstelling die hij niet concreet aantoonst. Zijn verwijzing naar algemene informatie inzake de re-integratie van terugkeerders kan niet volstaan om de waarachtigheid van de mogelijke verstoting door zijn familie aan te tonen. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij op zeer regelmatige basis een goed contact onderhoudt met zijn ouders en ‘siblings’ en kan hieruit bezwaarlijk worden afgeleid dat zij verzoeker zouden verstoten in het geval hij zou terugkeren naar Ghana (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6).

Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoeker zou worden verstoten door zijn familie in geval van terugkeer naar Ghana, *quod non*, toont hij niet aan dat dergelijke verstoting een vervolging zou uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, noch dat hij ten gevolge van een (mogelijke) verstoting een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat geen rekening werd gehouden met de algemene situatie bij een eventuele terugkeer naar Ghana. Hij hekelt dat verweerder heeft nagelaten enig onderzoek te doen en wijst op de onderzoeksplicht van verweerder.

Te dezen dient benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. In zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker zelf geen elementen aan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS